

[Ragnhild Andersen.]

vort land var afskaffet og der var lutter fattigdom; men jeg har sagt, at de 250 000 rentemodtagere lever i en usselhed og en fattigdom, som burde stemme den høje rigsdag betydeligt mildere overfor de forslag og ændringsforslag, der er fremsat fra mit partis side. Der er god grund til at fastholde det standpunkt, for det er i overensstemmelse med kendsgerningerne.

Så siger den ærede socialdemokratiske ordfører, at man har ikke alene foreslået et tillæg, der er på linie med det, man foreslog sidste år, men der er yderligere tale om en stigning, og det ærede medlem kom med nogle beregninger og sagde, at lovforslaget kom til at koste 23,8 mill. kr. Men se, jeg har ikke her talt om tilfældigheder eller bygget min argumentation op på tilfældigheder; når jeg angriber det lovforslag, der foreligger, for at være ringere end det lovforslag, vi behandlede i fjor, bygger det på en argumentation, der er hentet hos den nuværende minister og hos den socialminister, vi havde, da et lovforslag af samme karakter blev gennemført. Jeg har stillet det spørgsmål til det ærede medlem, som jeg gentager her: Hvordan i alverden kan man komme med det regnestykke, at da pristallet sidste år steg 7 points, så fik rentemodtagerne 50 pct. af renten plus tillæg; når pristallet i år stiger med næsten det tredobbelte, så får rentemodtagerne kun 70 pct. af renten, og så skærer man oven i købet de 70 pct. af tillæggene bort. Hvor er den sunde fornuft henne i denne beregning?

Nu siger man, at ministeriet har beregnet det. Ja, bevar mig vel, al respekt for ministeriets beregninger, de har sikkert matematikere, der kan regne mange ting ud, men jeg vil dog nødig gå herfra i den tro, at udvalget ikke kan regne og ikke kan se, at der mangler noget i logikken; når pristallet stiger 7 points, så får man 50 kr. — for at tage et tal —, men når priserne stiger tre gange så meget, så får man 70 kr. til dækning af de udgifter, der er steget tre gange så meget. Det er helt i skoven, det må enhver, ja selv et barn kunne regne ud, bare man kan den lille tabel.

Så siger det ærede medlem hr. Kaj Andresen, at man beklager, at der ikke i udvalget har været enighed om en fodtøjsrabatordning. Man har dog, mener han, fået nogen kompensation for fodtøjets stigning dergennem, at man har regnet ud, det skulle blive 70 pct.s dækning i stedet for 65 pct. Se, jeg vil gerne have lov til herfra at give det ærede medlem et godt råd. Det er det ærede medlem så magtpåliggende at få

gennemført en rabat til rentemodtagerne for fodtøjet, og det er muligt! Det er muligt ikke mindst ved at stemme for det forslag, mit parti her har forelagt om en månedlig forhøjelse af grundbeløbene med 20 kr. til enligstillede og 30 kr. til ægtepar. Hvis der er nogen som helst mening i det, det ærede medlem siger om, hvor gerne han vil komme rentemodtagerne til hjælp, så kan det ærede medlem ikke gøre andet end at stemme for mit partis forslag om at forhøje deres månedlige indtægter, for det kan vel ikke være magtpåliggende for det ærede medlem, at rentemodtagerne skal have deres indkomst gennem rabatkort fremfor gennem kontante midler?

Så siger det ærede medlem hr. Kaj Andresen, at medicincirkulæret er en sådan imødekommelse, at han på sit partis vegne kan erklære sig tilfreds dermed. Ja, forstå det, hvem der kan, at et parti, der hviler på mange af rentemodtagernes stemmer, kan erklære sig tilfreds med sådan en elendig løsning. Det betyder et tilbageskridt, en social nedskæring for mange tusinder, ja, jeg vil tro i hvert tilfælde for to trediedele af rentemodtagerne, fordi det drejer sig om en ordning, der i sin tid var gældende i København og i de allerfleste købstadskommuner, hvorved rentemodtagerne fik et medicinkort, og ved fremvisning af dette fik de på apoteket udleveret den medicin, lægen havde ordineret, uden at det kostede dem noget. Nu skal de op og stå skoleret, og der skal sendes ansøgninger frem og tilbage, og så skal beløbet hertil oven i købet tages af det rådighedsbeløb, som man i disse kommuner hidtil heldigvis har udnyttet fuldtud — i København og adskillige større købstæder har man udnyttet det fuldtud, hvad jeg mener er rigtigt, når rentemodtagerne almindelige indtægter er så små, som de er.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen sagde, at man ikke i mindste måde havde været gnieragtig, som jeg påstod, og at der var tale om 1,7 mill. kr. mere, sammenlignet med forslaget fra i fjor. Ja, jeg må sige det samme til det ærede medlem, som jeg sagde til det ærede medlem hr. Kaj Andresen. Sidste år blev der til dækning af 7 points stigning i pristallet regnet med en udgift på 16, 8 mill. kr. til rentemodtagerne. 20 points stigning i pristallet skulle give et tre gange så stort beløb, hvis man da ellers kan udregne 3 gange 7, og det tror jeg jeg kan. Jeg vil bede de ærede medlemmer hr. Kaj Andresen og hr. Søren Andersen og hr. Svend Jørgensen, som også er forarget over mine udtalelser om lovforslaget, svare herpå.